

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

кѣлива

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{2}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 24 декемврий 1883 год.

БРОЙ 139.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерский Сѣвѣтъ.

УКАЗЪ

№ 1132.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Предсѣдателятъ на Нашиятъ Министерский Сѣвѣтъ и Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 декемврий на настоящата година подъ № 589.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. При обнародванний въ брой 133 отъ Държавенъ Вѣстникъ и отъ Народното Сѣбрание приетий, законъ за измѣненіята на Конституцията да се прибави и, по погрѣшка, препустяжтиятъ слѣдующий:

Чл. 161. Числото на Министерствата се опредѣля съ особенъ законъ.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Предсѣдателятъ на Нашия Министерский Сѣвѣтъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 22 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Предсѣдатель на Министерский Сѣвѣтъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 589.

Господарю!

Предсѣдателятъ на Народното Сѣбрание съ отношението си отъ 19 декемврий текущата година подъ №. 105 ми съобщава, че при преписванието отмѣненіята на Конституцията, гласувани отъ Народното Сѣбрание за да бждѣтъ предложени на Великото Народное Сѣбрание, е станало слѣдующето упущение: „чл. 161 Числото на Министерствата се опредѣля съ особенъ законъ“.

Вслѣдствие на това, честь имамъ да моля Ваше Височество да позволите за да се притури този испустяжтъ членъ къмъ обнародваніятъ въ брой 133 отъ Държавенъ Вѣстникъ законъ за измѣненіята на Конституцията.

Ако Ваше Височество одобрявате това предложение, най покорно моля да подпишете предложений тукъ указъ. Съмь, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданникъ.

София, 22 декемврий 1883 година.

Предсѣдатель на Министерский Сѣвѣтъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:

Д. Цанковъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№. 1124.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 декемврий 1883 год. подъ №. 8667,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЛЯВАМЕ:

I. Да отчислимъ отъ длъжность Софийскийтъ градско-общинский кметъ Никола Сукнаровъ и помощницитѣ му Боне Петровъ и Михаила Бобутинова, отъ които първитѣ двама оставатъ и занаяпредъ членове на общинский сѣвѣтъ като лица по изборъ.

II. Да назначимъ врѣменно за и. д. Софийский градско-общинский кметъ Димитрия Х. Коцевъ.

III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 22 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 8667.

Господарю!

На 20 текущий мѣсецъ декемврий въ столицата станалъ митингъ, на който се обсъждало днешното положение на работитѣ въ Княжеството и се приела резолюция, съ която се обявява, че всичкитѣ рѣшения и закони, приети до сега отъ III-то Обикновенно Народное Сѣбрание да се считатъ за незаконни и незадължителни за присѣствовавшиятъ на митинга. Въ тоя митингъ взелъ участие и Софийскийтъ градский кметъ Никола Сукнаровъ, както и помощницитѣ му Боне Петровъ и Михаилъ Бобутиновъ.

Господарю!

Да се обсъжда положението на работитѣ въ Княжеството и да се исказва мнѣние за подобренieto му; да се обсъждатъ и критикуватъ законитѣ на страната, да се указватъ тѣхнитѣ недостатѣци и да се иска тѣхното измѣнение, допълнение или даже съвършенното имъ отмѣнение,—това е право на всѣки частенъ гражданинъ. Но да се заявява, че законитѣ сѣ незадължителни — това, мисля, е престѣпление за всѣки гражданинъ, който прави такава заявление, защото това е единъ видъ непокорство на закона и на властятъ. Ако такава заявление е престѣпление за единъ частенъ гражданинъ, то е още по-голъмо престѣпление за единъ кметъ, който споредъ чл. 22 отъ закона за общинитѣ и за градското управление, е длъженъ

като представител на висшата власт, да изпълнява законитѣ на страната и распореджанията на своето началство. Тѣй като Софийскій градскій кметъ Н. Сукнаровъ и помощницитѣ му Б. Петровъ и М. Бобутиновъ сж се отклонили отъ тая своя длѣжностъ и вопреки закона и циркуляра на Министерскій Сѣвѣтъ отъ 24 минжлий септември №. 450, обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 105 т. г., сж приели участие въ митингъ, съ резолюцията на който се обявяватъ приетитѣ отъ Ш-то Обикновенно Народно Сѣбрание закони за незадѣлжителни, то на основание чл. 15 отъ законѣтъ за общинитѣ и за градското управление, имамъ честь да моля Ваше Височество да благоволите да отчислите отъ длѣжностъ Софийскитѣ градскій кметъ Н. Сукнарова и помощницитѣ му Боне Петрова и М. Бобутинова, като останѣтъ първитѣ двама, Сукнаровъ и Петровъ, за членове на общинскитѣ сѣвѣтъ като лица избрани, а за врѣменно и. д. Софийскій градскій кметъ да назначите Димитрия Х. Коцева.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да подпишете приложениѣтъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 22 декември 1883 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

УКАЗЪ

№. 1105.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашѣтъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладѣтъ му отъ 16 декември 1883 година подъ №. 8483,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснѣтъ на Раховското градско общинско управление израсходванитѣ отъ него презъ 1882 година 296 лева и 77 ст. за храна на арестантитѣ, които сж се съдържали въ бившия Раховскій окръженъ затворъ и 3 лева и 30 стотинки за освѣтление и отопление сжщия затворъ, всичко 300 лева и 7 стотинки, които да се взематъ отъ глава X § 2 ст. 5 по бюджета на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за настоящата 1883 година.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашѣтъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашѣтъ Дворецъ въ София на 17 декември 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 8483.

Господарю!

Вратчанскій окръженъ управителъ съ рапортъ подъ №. 5554 съобщава въ повѣренното ми Министерство, че Раховското градско общинско управление ходатайствова да му се отпусне 300 лева и 7 ст., които общинското управление е похарчило отъ свои сумми презъ минжлата 1882 година за съдържание арестантитѣ при бившия Раховскій окръженъ затворъ, като представилъ и оправдателни документи на подобна сума, 296 лева и 77 стотинки отъ които за храна на арестантитѣ, а 3 лева и 30 стотинки за освѣтление и отопление затвора.

Като имамъ обаче предъ видъ, че, съгласно чл. 65 и 67 отъ закона за отчетността по бюджета, всичкитѣ сумми, които сж останѣли отъ минжлата година, сж записани като приходъ на хазната, а общинското управление сега иска похарченитѣ отъ него сумми, то на основание чл. чл.

66 и 69 отъ сжщия законъ, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите да разрѣшите, щото да се отпусне на Раховското градско общинско управление похарченитѣ отъ него за обдържане арестантитѣ въ бившия Раховскій окръженъ затворъ 300 лева и 7 стотинки, които да се взематъ отъ суммитѣ предвидени за храна на арестантитѣ по бюджета на повѣренното ми Министерство за презъ настоящата 1883 год. сир. по глава X § 2 ст. 5.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 16 декември 1883 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

УКАЗЪ

№. 1130.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

Прогласяваме:

I. Народното Сѣбрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий законъ:

Запрещава се продажбата по дюгенитѣ на нещавени кожи, отъ които се правятъ опинци (царвули). — Уловенитѣ таквизъ кожи се уничтожаватъ.

II. Да заповѣдаме, щото настоящий законъ да се облѣче въ Държавенъ печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашѣтъ Министръ-Президентъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издадежъ въ Нашѣтъ Дворецъ въ София на 19 декември 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 1120.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля,

Князь на България,

Прогласяваме:

I. Народното Сѣбрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий новъ членъ 160 на „закона за устройството на сѣдилищата въ България“, отъ 25 май 1880 година:

Чл. 160. Преди да встѣпи въ длѣжностъ, всѣкой сѣдебенъ приставъ е длѣженъ да представи на окръжний сѣдъ, при който служи, здравъ поржчителъ, който да отговаря зарадъ него за всичкитѣ злоупотрѣбления и други врѣди и загуби, които бихж произлѣзли отъ неправилнитѣ дѣйствия на пристава, презъ врѣмето, догдѣто той се намира на длѣжностъ. Сѣдебниятъ приставъ, на когото поржчителътъ престане да отговаря за него, отстранява се врѣменно отъ длѣжностъ, за не повече отъ петнадесетъ дни, догдѣто представи новъ поржчителъ, и слѣдъ истичанието на това врѣме, ако не представи такъвъ, уволнява се отъ длѣжностъ, по нѣмание поржчителство.

II. Заповѣдаме, щото тоя новъ членъ да се облѣче съ Държавенъ печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 22 декемврий 1883 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Височество

№. 246.

Господарю!

Съгласно съ 45 ст. отъ Конституцията, имамъ честь да поднесъ на Ваше Височество, за утвърждение, приетиятъ въ сегашната сессия на Народното Събрание, въ заседанието му отъ 14 декемврий 1883 година, новъ членъ 160, къмъ „закона за устройството на съдилищата“, отъ 25 май 1880 година.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 22 декемврий 1883 год.

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

УКАЗЪ

№. 1121.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето измѣнение на 90 чл. отъ „допълнение къмъ 531 ст. отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила“:

Чл. 90. Въ всичкитѣ въобще случаи, гдѣто, възъ основание на предидущитѣ членове се полага плащане на крѣпостни мита, трѣбва да се вземе отъ цѣната на преминалото по акта имущество, или отъ означената въ акта сумма, по два проценти.

II. Заповѣдваме, щото това измѣнение да се облѣче съ Държавний печатъ, да се обнародва въ „Държ. Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствиe.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 22 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Височество

№. 247.

Господарю!

Съгласно съ 45 ст. отъ Конституцията, имамъ честь да поднесъ на Ваше Височество за утвърждение приетото въ сегашната сессия на Народното Събрание, въ заседанието му отъ 14 декемврий т. год. измѣнение на 90 чл. отъ „допълнение къмъ 531 ст. отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 22 декемврий 1883 година.

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 1119.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующиятъ „законъ за измѣнението на чл. 14 отъ законъта (обнародванъ на 1 мартъ т. г.) за татарскитѣ и черкезски земи“:

Срокътъ, опредѣленъ въ чл. 14 отъ споменжтиятъ законъ, да се продължи още за шесть мѣсеци, започвайки отъ днесъ.

II. Заповѣдваме, щото насоящиятъ законъ да се облѣче съ Държавний печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполнението на настоящиятъ указъ се възлага на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 21 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 1033.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за бранието смрадликата.

Чл. 1. Смрадликата, която расте върху държавни и общински имоти, е общо достояние на всѣки мѣстенъ жителъ, сирѣчь, че всѣкий има право да бере смрадлика тамъ, гдѣто намѣри, че не е завзета по-рано отъ другиго.

Чл. 2. Всѣкий, който завзема едно пространство съ смрадликови дръвцета, е длъженъ да обере смрадликата, да я изсуши и да я приготви за употрѣбление.

Оня, който би завзелъ едно таково пространство и не би обработилъ смрадликата се наказва съ глоба отъ 10 до 100 лева.

Чл. 3. Смрадликата подлежи на едно даждие отъ 1 левъ за всѣки сто оки и то се събира по същия начинъ и отъ същитѣ чиновници, както и даждията върху дървета и дървения материалъ.

Чл. 4. Смрадликата неподлежи на никое, нито правителствено нито общинско даждие, освѣнъ митото при нейното изнасяние вѣнъ отъ Княжеството.

Общинскитѣ управления могатъ обаче да взематъ отъ смрадликата за всѣки чифтъ волове или биволи, които би пасли въ общинската мера, по два лева за презъ всичкото врѣме догдѣто трае бранието на смрадлика.

II. Заповѣдваме, щото настоящия законъ да се облѣче въ Държавний печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполнението на настоящиятъ указъ се възлага на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 22 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

О К Р Ж Ж Н О

No. 8656.

До Г. г. окръжнитѣ управители.

Въ послѣднитѣ дни нѣколко отъ жителитѣ на нѣкои мѣстности въ Княжеството намѣрили за добръ да устрояватъ митинги и да подлагатъ на обсъждане въ тѣзи митинги извѣстни въпроси по дѣлата на държавата, като въ сжщото време извикватъ и нѣкакви рѣшения по тѣзи въпроси. Противъ правото на българскитѣ граждани да правятъ събрания и да зематъ по обсъжданитѣ въпроси каквито рѣшения намѣржатъ за добри, правителството нѣма нищо да каже. Въ това отношение всѣки българинъ е свободенъ да прави, въ прѣдѣлитѣ на законитѣ, онова, що му е угодно. Това се исказа и въ окръжното на министерский съвѣтъ отъ 24 септември т. г. подъ № 450, като се посочи само какви сж дѣлноститѣ на чиновницитѣ въ подобенъ случай. Онова, противъ което правителството може да направи праведно възражение, то е, че устроителитѣ на митингитѣ често забравятъ дѣ е и кой е правилний и законний пѣтъ за съобщение тѣхнитѣ рѣшения по принадлежностъ. Своитѣ телеграмми и депутации митингитѣ често испращатъ направо до Негово Височество. Съ това тѣ нарушаватъ единъ отъ главнитѣ принципи на конституционното управление, нарушаватъ конституцията, съ силата на която се учреждаватъ. Тѣ забравятъ, че въ конституционнитѣ държави управлението се намира въ рѣцѣтѣ на министерството и че тамъ, до като се пази конституционната строгостъ, Господарьтъ нищо не може да направи безъ и мимо своитѣ министри. Господарьтъ не носи никаква отговорностъ за дѣлата на управлението. Тая отговорностъ като лѣжи всецѣло върху министерството, то това послѣдното е и трѣбва да бѣде единственний органъ както за ръководене на управлението, тѣй и за съобщение желаніята и молбитѣ на населението къмъ Господарьтъ по всичкитѣ дѣла отъ общъ и правителственъ характеръ. Поведение противно на тия основни и общеизвѣстни начала е сжщинско отрицание на самата конституционна форма.

Нашето Княжество слѣдъ 6 минжлаго септемврия като се е повърнало съвършено къмъ конституционний режимъ и въ всичко като трѣбва да се съобразява съ приетий въ подобни държави редъ, предлагамъ ви, господине управителю, да обявите на всичкитѣ жители въ повѣренното ви окръжие, че всичкитѣ прошения и рѣшения на събранията по прѣдмѣтъ отъ общественъ и държавенъ характеръ за напрѣдъ трѣбва да се испращатъ не до безотговорний конституционенъ Господарь, а до надлежний отговоренъ министрь. Въ противенъ случай на тия прошения и рѣшения нѣма да се дава никакъвъ по-нататъшенъ ходъ. Само въ отсъствието на министерска отговорностъ могатъ да се отнасятъ до държавний глава жителитѣ на страната по управлението въобще.

София, 19 декември 1883 год.

Министрь: Д. Цанковъ.

Главенъ секретарь: Петковъ.

И. д. Началника на отдѣлението: Васильовъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 8549.

До Г. г. окръжнитѣ управители.

За улеснение пограничното Българско и Сърбско население между нашето и Сърбското правителства е станало слѣдующето споразумѣние:

1. Пограничнитѣ жители и отъ двѣтѣ страни на граничната линия, когато отиватъ задъ граница, било за обрботвание своитѣ имущества, било за друга нѣкоя работа, не сж обязаны да иматъ задгранични паспорти, а само пѣтни билети;

2. Тия билети се издаватъ отъ общинскитѣ управления и иматъ сила само за три деня;

3) Съ таква билети не може да се отива на вътрѣ въ съсѣдната държава по-далечъ отъ 10 километра.

Като ви съобщавамъ това, предлагамъ ви, г-не управителю, да се распоредите за привождане му въ дѣйствиетъ. Трѣбва да се внуши на нашитѣ погранични власти да пропушчатъ съ пѣтни билети, издадени отъ надлѣжнитѣ общински управления, сърбскитѣ погранични селени, както ще вършатъ това и сърбитѣ по отношение къмъ нашето погранично население.

София, 19 декември 1883 год.

Министрь: Д. Цанковъ.

Главенъ секретарь: Петковъ.

И. д. Началникъ на отдѣлението: Т. Васильовъ

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.**Телеграфически Делеша**

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Римъ, 22 дек. Кралътъ прие на ауденция Графа Греппи, който въ края на тази седмица ще трѣгне за С-Петербургъ.

Графъ де Латуръ трѣгва немедленно за Бѣлградъ.

Лондонъ, 22 дек. Египетский кабинетъ ще даде оставката си ако Англия настоява за изоставянieto Суданъ.

„Standard“ казва че за отказването отъ престола на Теффикъ Паша пѣтя е отворенъ.

Но тоя вѣстникъ отблъсва идеята за наново възвръщанieto на Исмаилъ Паша на Египетский престолъ, нѣщо което би било съсипването на Египетъ.

„Times“ е на мнѣние че Англия е длѣжна да земе въ свои рѣцѣ цѣлата администрация на Египетъ.

Лондонъ, 20 дек. „Daily News“ казва: Отъ оловенитѣ Махдиеви писма се потвърждава, че той е ималъ намѣрение да нападне Египетъ.

Въстанието се простира вече на длѣжъ по брѣга дори до Коссеизъ. 20,000 въстаници има понастоящемъ между Даракина и Синкатъ.

Берлинъ, 20 дек. Императорьтъ, когато приемалъ генералитѣ въ главѣ на които сж били императорский принцъ, принцъ Фридрихъ Карлъ и маршалъ Малтке, не произнесълъ слово, а само се разговарялъ съ нѣкои отъ генералитѣ. Послѣ пладнѣ императорьтъ приема посланицитѣ и се разговаря съ всякого по най любезенъ начинъ. Нищо не се сговорило за политика.

Мюнхенъ, 22 дек. Кралътъ даде на министра Лютцъ титлата Баронъ.

Пеца, 20 дек. Хърватский банъ се освобождава отъ длѣжността му кралевски комисарь на бившата военна граница. Сжщо и г. Луи Тисца се освобождава отъ длѣжността му кралевски комисарь за града Сегединъ и се повишава на стѣпень Сегединский Графъ.

Римъ, 20 дек. Когато приемаше кралътъ депутатитѣ на камаритѣ, предѣдательтъ г. Фаррини припомни историческата думма за плачевний гласъ на Италия, исказана въ 1859 год. отъ Викторъ Емануила. Кралътъ му поблагодари като каза, че бащиний му идеалъ се осжществилъ: Италия съединена и независима върви къмъ бждѣжността при добри предвѣщания.

Кралътъ прие г. Кеделла, който му врѣчи едно саморжчно писмо отъ императора Вилхелма.

Агенцията „Stefani“ извѣстява, че по въпроса за юдикцията въ Тунисъ между Италия и Франция се склучила спогодба.

Лондонъ, 21 дек. Изъ Виена телеграфиратъ до Daily Télégraph че въ Русия щяло да се учреди министерство на търговията и за министрь на това министерство щялъ да бѣде назначенъ Графъ Игнатиевъ.

Парижъ, 22 дек. Страховатъ се да не избухне въстание въ Испания.

Въ Билбао и по други мѣста сж се взели предпазителни мѣрки.

Каиро, 21 дек. Разногласието на Английскитѣ съвѣтници съ Хедивьтъ и Европейската коллония, прави положението на работитѣ твърдѣ натегнжто. Оставката на кабинета е предстоюща.

Римъ, 21 дек. Вчера, по случай на новата година, честитителни телеграмми се размѣнихж между Италианский дворъ и другитѣ Европейски дворове.

Телеграммитѣ отъ Английский, Германский и Австрийский дворове сж твърдѣ благосклонни.

Парижъ, 19 дек. При завръщанieto си за Петербургъ г. Гирсъ ще мине презъ Виена около 3/15 януарий.

Много депутати сж отишли въ градъ Аврай за годишнината отъ смъртъта на Гамбетта.

Римъ, 19 дек. По случай на новата година кралътъ и кралицата приеха посѣщенията на дипломатическото тѣло.

Въ вчерашнитѣ избори сж били избрани съ голѣмо болшинство четирима министерски кандидати.

Бѣлградъ, 19 дек. Официалний вѣстникъ, „Сърбске Новине“ обнародва кралевски указъ, съ който се назначаватъ или премѣствуватъ тридесетмина околийски началници.

Добричский мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский, на 18 октомври 1883 год, Добричский мировий съдия, въ публичното си съдебно заседание разглежда гражданското дѣло, подъ No. 201, по искътъ предявенъ отъ Митя Мариновъ изъ с. Базауртъ (Добричска околия), противъ Смаилъ Бадешоолу, изъ с. Базауртъ, по настоящемъ живущъ въ гр. Брусса, Мала Азия, (Турция) за искъ на единъ продавателенъ актъ.

И на основание ст. 68, 115, 116, 121, 122 и 124 отъ гражданското мирово съдопроизводство,

Задочно рѣши:

Осжда отсъствующий отвѣтникъ Смаилъ Бадешоолу изъ с. Базауртъ (Добричска околия) по настоящемъ живущъ въ гр. Брусса Мала Азия, (Турция) да предаде въ владѣние, продадени отъ него недвижими имущества на Митя Мариновъ, изъ с. Базауртъ, а именно: (45) четиредесетъ петъ кила ниви, лежащи въ землището на с. Базауртъ, една къща съ двѣ стаи, дамъ, плѣвникъ, построени отъ дървенъ материалъ, едни харманъ, и дворъ отъ три уврата.

Настоящето рѣшение е неокончателно и заочно, подлѣжи на въззивъ въ Варненский окр. съдъ, въ единъ мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ слѣдъ трикратното му публикуване въ „Държав. Вѣстникъ“.

Добричский мировий съдия: Ст. Дрѣновски.

2—(1290)—3

РЕШЕНИЕ

No. 75.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский, на хиляда и осмстотинъ осмдесетъ и третя година 31 май, Плѣвненский мировий съдия при открито съдебно заседание разгледа гражданското дѣло подъ No. 678, отъ 1882 год. по тѣжбата на Атанасъ Костовъ изъ Плѣвненъ, срещу Мехмедъ Юмеровъ, бивший жителъ на гр. Плѣвненъ, за единъ бостанъ.

При разбирателството на дѣлото се яви само истецътъ Атанасъ Костовъ, а отвѣтникътъ виканъ съ призовка под No. 3681 въ четиръ мѣсеченъ срокъ обнародвана въ броеветъ на „Държавний Вѣстникъ“ 120, 121 и 122 отъ 23 октомври 1882 год. не се яви нито лично нито чрезъ повѣренникъ и дѣлото по членъ 115 отъ гражданското мирово съдопроизводство се разгледа заочно.

Обстоятелства на дѣлото сж: Атанасъ Костовъ изъ Плѣвненъ купилъ отъ Мехмеда Юмеровъ единъ бостанъ за 4500 гроша които му броилъ при купуването на послѣдний, и преди да го снабди съ надлѣжащия актъ заминалъ изъ Княжеството и като не се върналъ, то истецътъ Атанасъ Костовъ съ прошенieto си отъ 1 септември 1882 год. къмъ Плѣвнен. мирово сѣдилище го вика на съдъ, който като отсъствующъ изъ Княжеството се повикалъ чрезъ „Държ. Вѣстникъ“ Дѣлото било назначено за слушание на 23 февруарий 1883 год. и по просбата на истецътъ отложено за 31 май т. г. за да престава доказателството си при съдебното разбирателство на това дѣло. Въ днешното съдебно заседание истецътъ Атанасъ Костовъ обяви че той поддържа исковото си прошение а за доказателство на искътъ си проси да се испитатъ представенитъ отъ него свидѣтели: Тодоръ Христовъ, Хаджи Сали и Мустафа Сюлеймановъ отъ показанията на които ясно се узна че Мехмедъ Юмеровъ продалъ на Атанасъ Костовъ бостанътъ си подъ воденицата на Кара-Ивана, при съсѣди: отъ една страна Молла Мехмедъ и бостаня на сѣщия, за 4500 гроша и си приелъ паритъ на пълно; сѣщо представи и една частна сдѣлка съ продавача на тойзи бостанъ на основание на които доказателства истецътъ помоли да се признае за притѣжателъ на спорний бостанъ и му се издаде надлежащия отъ правит. актъ.

Сѣдията като има предъ видъ показанията на свидѣлитъ Тодоръ Христовъ Х. Сали и Мустафа Сюлеймановъ, представена сдѣлка и неявиането на истецътъ, то съгласно 68, 71, 115, 116 и 125 членове отъ гражданското мирово съдопроизводство,

Опредѣли:

Атанасъ Костовъ изъ Плѣвненъ да остане пълненъ притѣжателъ на спорний бостанъ находящъ се въ помѣстието на гр. Плѣвненъ подъ Кара Ивановата воденица съ предѣли: малла Мехмедъ и бостаня на сѣщия, за който да му се издаде надлежащия актъ.

Това рѣшение е неокончателно и подлежи на апелация предъ Плѣвненский окр. съдъ въ мѣсеченъ срокъ отъ деня на послѣдното трикратно обнародване на това рѣшение въ „Дър. Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: П. Серевъ

Секретаръ: Хр. Бурджовъ.

2—(1299)—3

Вратчанский мировий съдъ.

ЗАОЧНО РѢШЕНИЕ

No. 477.

Въ камерата на Вратчанското мирово сѣдилище на 24 септем. 1883 год. подписаний М. Павловъ Вратчанский мировий сѣдия, въ името на Негово Височество Александръ I Князь на България, сложи

на разглеждане, въ открито съдебно заседание гражданското дѣло No. 675 по регистра на бившето закрито Каменополско мирово сѣдилище, заведено въ 1882 год. по исковото прошение отъ жителя на гр. Вратца Тодораки Димитракиевъ за париченъ искъ гроша 3500 три хиляди и петстотинъ; предявенъ срѣщу Абишъ Мехмедовъ бивший жителъ на село Романъ, Вратчанска околия, и по настоящемъ съ известно мѣстоприбивание въ Сѣрески окр. въ Турция (Македония); призованъ да отговори на предявения срѣщо него искъ, дългуемъ за единъ паръ (чифтъ) пищови съ срѣбърни тепелици гроша 600; единъ паръ волове заедно съ колата гроша 2000; единъ чулъ за покривъ на сѣщитъ кола гроша 200; и за (13) тринадесетъ кошери (пчели) гроша 700; всичко гроша 3500, три хиляди и петстотинъ.

Гореспоменжититъ пищове, кола, волове, кошари и чулъ ги е взелъ поменатия Абишъ Мехмедовъ презъ 1876 година отъ чифликътъ на ищеца въ сѣщото село, гдѣто му е служилъ съ заплата, която му е заплащала всякога на врѣме, като на надзирателъ въ речения чифликъ, отъ когото като излѣзалъ употребилъ ги е за свое лично употребление, безъ да му ги повърне или предаде въ натура, за това вика го да му ги заплати за горното количество.

Въ заседанието при разглеждане на дѣлото присѣтствува само ищецътъ Тодораки Димитракиевъ лично, а отвѣтникътъ Абишъ Мехмедовъ отсъствуваше лично и чрезъ повѣренникъ; слѣдъ направения докладъ словѣсно по дѣлото имъ, допустнатъ ищеца да подкрѣпи искътъ си, изложи сѣщитъ обстоятелства и каза че отвѣтника съгласно съ закона е призованъ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ да се яви лично или чрезъ повѣренникъ, моли да се осѣди заочно да му заплати горното количество пари и съдебнитъ разноски лева (52) петдесетъ и два,

Мировий сѣдия:

Като взе въ съображение, че отвѣтника е съ известно мѣстожителство задъ граница Серезки округъ (Турция) отъ гдѣто е призованъ съ призовка No. 4895 на Каменополский мировий сѣдия публикувана троекратно въ „Държавний Вѣстникъ“ въ броеветъ 131, 132 и 133 презъ мѣсець ноември 1882 година; и отъ послѣдното ѝ троекратно публикуване отвѣтника Абишъ Мехмедовъ до постановлението настоящето рѣшение не се явилъ никакъ въ сѣдилищната зала; че неявиането му не въспира ищецътъ да изложи обстоятелствата на дѣлото и да поиска заочно рѣшение, понеже това послѣдното се постановява на основание на доказателствата изложени отъ него, и отвѣтникътъ е дълженъ да направи своитъ възражения, когато обжалова рѣшението;

Че, ищецътъ каза, че по водение на дѣлото му, лични негови денгуби, разноски и за публикуване призовката, както и настоящето рѣшение, ще го послѣдватъ всичко 52 лева разноски;

И като има предъ видъ, че формалноститъ, предвидени въ закона сж приспособени явно въ тозъ случай, както и доказателствата на ищецътъ сж достаточни да подкрѣпи искътъ си, то съгласно ст. ст. 48, 49, 100, 103, 115, 116 и 132 отъ съдопроизводството по гражданскитъ дѣла подсѣдими на миров. сѣдии,

Заочно рѣши:

Абишъ Мехмедовъ ж. на с. Романъ, Вратчанска околия, а сегл въ Серезки округъ (Турция), се осжда да заплати (3500) три хиляди и петстотинъ гроша на Тодораки Димитракиевъ отъ г. Вратца, да му заплати и съдебнитъ разноски както и неговитъ лични денгуби по водение на дѣлото (52) петдесетъ и два лева.

Рѣшението е неокончателно и се издава съ право на въззивъ въ Вратчанский окръженъ съдъ въ единъ мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното троекратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Издадено и четено въ обширна форма въ открито съдебно заседание днесъ на 24 септември 1883 год. въ г. Вратца.

Вратчанский мировий сѣдия: М. Павловъ

2—(1186)—3

Ломский сѣд. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 637.

Долуподписаний сѣд. приставъ при Ломский окр. сѣдъ на Берковский, Кутловский участкъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 956 отъ 16 авг. 1883 год. издаденъ отъ Берковский мир. сѣдия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правилъ, обявямъ за всеобщо знание на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящето обявление въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 61 день ще се произведе акционенъ търгъ, въ г. Берковица, въ канцеларията на Берковското град. управление, на една къща въ г. Берковица улица Горчакова, при съсѣдитъ: Георги Спасовъ, Шерифъ Гошанский, Илия Помаковъ, и пѣтъ: съградена отъ дървенъ материалъ покрита съ керемиди, съ двѣ отдѣления, соба: и хашова, построена на единъ етажъ, съ дворъ около 1 дюлюмъ, собственна на Ганчо Имковъ, отъ г. Берковица и ще се продаде за дългътъ му и ще почне съ надаване отъ 3000 гроша нагорѣ.

Тая къща не е заложена нигдѣ, и ще се продава за удовлетворение искътъ на Османъ Муртазовъ, отъ г. Берковица за една сума отъ 3966½ гроша и съдебни разноски 10 лева.

По тая продажба е достѣпно на интересующитъ се лица, всякий день отъ часа 10 до 3 послѣ обѣдъ, за да разглеждатъ формалността по тая продажба въ канцеларията на сѣд. приставъ въ г. Берковица, съ исключение на неприсѣтствени дни.

г. Берковица, 13 октом. 1883 год.

Съдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

2—(1201)—3

Кюстендилският мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александръ I** Князь Български, на 1883 година, мѣс. априлъ 28 день, Кюстендилският мировий съдия, разгледа гражданското дѣло No. 1069, по тѣжбата на Фелю Бохоровъ отъ градъ Кюстендилъ, срѣщо Сулейманъ Хюсейнова отъ село Берсинъ, Кюстендилска околия, а по настоящемъ живущъ въ село Царево-село (Македония) за искъ отъ 330 гроша по едно отворено боно.

Мировия съдия

Като взе предъ видъ: 1) че отвѣтника Сулейманъ Хюсейновъ се повика, съ призовка, чрѣзъ „Държавния Вѣстникъ“ отъ миналата 1882 година броеве 145, 146 и 147, но не се яви нито лично, нито чрезъ законенъ повѣренникъ безъ уважителни причини и 2) представеното отъ страна на истца отворено боно; то на това основание и съгласно съ чл. 71, 100, 103, 115 и 116 отъ миров. гражданско сѣдопр. и ст. 115 и 116 отъ Врѣм. Сѣд. Правила,

Рѣши:

Осжда заочно отвѣтника Сулейманъ Хюсейновъ да плати на истца Фелю Бохоровъ: 1) (330) триста и тридесетъ гроша, предвидени въ боното, 2) законната имъ лихва по 12% (процентъ), като се смѣта отъ 1 декември миналата 1882 година до окончателното имъ исплащане, 3) (25) двадесетъ и петъ лева и (20) двадесетъ стотинки за публикуване призовката му, 4) (25) двадесетъ и петъ лева сѣдебни разноски и дѣнгуби и 5) разноскитѣ по публикуване рѣшението както и онѣзи по изпълнението му.

Рѣшението произнесено въ окончателна форма, съ право на отзивъ въ срокъ на двѣ недѣли отъ деня на послѣдното му троекратно публикуване въ „Държавния Вѣстникъ“ (чл. 121 отъ миров. гражд. сѣдопр.

Мировий съдия: П. К. Ивановъ.

1—(1109)—1

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

No. 453.

Въ името на Негово Височество **Александръ I** Князь Български, на тринадесетъ юлий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и трета година Троянският мировий съдия, Юрданъ С. Рашеновъ, въ публичното си сѣдебно засѣдане изслушахъ гражданското дѣло подъ No. 892, по описътъ за 1882 год. побудено отъ Нена Мариновъ изъ г. Троянъ срѣщо Смаиль Ходжа Хростемовъ, бивши жителъ отъ с. Команъ, по настоящемъ живущъ въ г. Едирне, (Турция), за 4 т. л. по записъ, (1) единъ полъ и 300 гр. отъ 5 кози по тефтеръ.

Обстоятелствата на дѣлото сж: ищецътъ съ подаденото си прошение въ сѣда на 23 юлий 1882 год. регистрирано подъ No. 1275, моли да се призове отвѣтникътъ му по установениятъ отъ закона редъ и да се осжди да му заплати горѣпоменатата сума, която му дължалъ отъ 1874—1876 години. — Вслѣдствие на което отвѣтника призованъ съ призовка No. 802, която троекратно публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве: 94, 95 и 96 отъ 1882 год.

При разбирателството на дѣлото, присѣтствува ищцовиятъ повѣренникъ Георги Станчовъ изъ г. Троянъ заедно съ свидѣлитѣ Ивана Дочовъ изъ г. Троянъ и Спасъ Мариновъ изъ с. Шишково, а отвѣтника не се представи ни самъ лично, ни чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, за да отговори на предявениятъ срѣщу му искъ. Слѣдъ доклада на дѣлото, повѣреника помоли, да се осжди отвѣтникътъ му задочно за количеството, което дължи на довѣрителътъ му, заедно съ всичкитѣ разноски, които сж послѣдовали и ще послѣдоватъ, притова и разноскитѣ по воденето на дѣлото. Мировий съдия, като има предъ видъ прошениято, обясненията на повѣреника и пълномощното подъ No. 19, завѣрено въ Троянският миров. сѣдъ; като има предъ видъ, тефтерътъ, въ който подъ партидата на отвѣтникътъ написано: (1) единъ наполеонъ въ заемъ и 300 гроша за (5) петъ кози отъ 1876 год. като има предъ видъ, свидѣтелскитѣ показания, които сж: отвѣтникътъ дължалъ на ищецътъ по записъ 4 тур. л. още отъ преди войната и на послѣдъкъ ищецътъ далъ записътъ на зетя си Василя Димитровъ изъ г. Троянъ, за да ги поиска отъ отвѣтникътъ му въ Турция, когото въ пѣтътъ. преди да стигне за поискването имъ, убили го, и записътъ заедно съ него се изгубилъ; и като има предъ видъ, че отвѣтника не се представи за разглеждане на дѣлото, а призоваванъ съ призовка No. 802, на която послѣдното троекратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ е на 28 авг. 1882 г. то съгласно ст. ст. 14, 47, 48, 49, 61, 68, 71, 100, 102, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство и ст. 971 отъ Врѣм. Сѣд. Правила,

Задочно рѣши:

Осжда са Исмаиль Ходжа Хростемовъ отъ с. Команъ, живущъ въ г. Едирне, Турция, да заплати на Нена Мариновъ изъ г. Троянъ 300 гр. отъ (5) петъ кози, единъ наполеонъ по тефтеръ, 4 т. л. въ записъ, за публикуване призовката 21 левъ и 60 ст. 40 гр. за водение на дѣлото и всички други разноски, които ще послѣдоватъ.

Съгласно ст. ст. 121 и 132 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство, това рѣшение подлежи на отзивъ предъ Троянският мировий сѣдъ въ двѣ седмиченъ срокъ отъ еднократното му публикуване въ Държавенъ Вѣстникъ и е неокончателно, подлежи на апелъ въ Севлиевишкият окр. сѣдъ на единъ мѣсеченъ срокъ считанъ отъ

сѣщия денъ. Апелационната жалба ще се приеме въ Троянският мировий сѣдъ, слѣдъ като жалбоподателя заплати по 2 на % сѣдебно мито отъ стойността на искътъ.

Мировий съдия: Юрданъ С. Рашеновъ.

Секретарь: Ганчю Б. Шишковъ.

1—(1053)—1

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

No. 452.

Въ името на Негово Височество **Александръ I** Князь Български, на тринадесети юлий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и трета година, Троянският мировий съдия, Юрданъ С. Рашеновъ, въ публичното си сѣдебно засѣдане, изслушахъ гражданското дѣло подъ No. 820 отъ 1882 год. по описътъ, побудено отъ Нена Мариновъ изъ г. Троянъ, срѣщо Османа Алиевъ Исироолу, бивши жителъ отъ с. Команъ, по настоящемъ живущъ въ г. Гюмюрджина, Турция, за 411 гроша по тефтеръ.

Обстоятелствата на дѣлото сж: ищецътъ съ прошение регистрирано подъ No. 1163, иска отъ отвѣтникътъ си 411 гроша по тефтеръ, които му дължалъ отъ 1876 год. за това моли да се призове чрезъ надлежниятъ каналъ, за да му ги заплати заедно съ разноскитѣ: — Вслѣдствие на което отвѣтникътъ е призованъ съ призовка подъ No. 646, публикувана троекратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве 92, 93, и 95 отъ 1882 год.

При разбирателството на дѣлото — присѣтствува само ищцовиятъ повѣренникъ, Георги Станчовъ изъ г. Троянъ, а отвѣтникътъ не се представи нито самъ лично, нито чрезъ повѣренникъ, за да отговори на предявениятъ срѣщо му искъ. Слѣдъ доклада на дѣлото, повѣреникътъ помоли да се разгледа дѣлото на клиентътъ му въ отсъствието на отвѣтника, и той (отвѣтникътъ) да се осжди задочно да заплати горѣпоменатата сума заедно съ всичкитѣ разноски, които сж послѣдовали и ще послѣдоватъ, и за доказателство представи и тефтерътъ на клиентътъ си.

Мировий съдия, като има предъ видъ прошениято, устнитѣ обяснения на повѣреникътъ и пълномощното завѣрено въ Троян. мир. сѣдилище на 1881 год. 16 октом. под No. 19, като има предъ видъ тефтерътъ, въ който подъ партидата на отвѣтникътъ записано само 400⁷/₈ гр. за разни покупки, и като има предъ видъ, че отвѣтникътъ не се представи за да отговори на предявениятъ срѣщо му искъ, а призоваванъ съ призовка No. 646, на която послѣдното троекратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ е на 26 авг. 1882 год., то съгласно ст. ст. 13, 14, 39, 48, 49, 71, 100, 102, 103, 115 и 116 отъ граждан. мирово сѣдопроизводство

Задочно рѣши:

Осжда се Османъ Алиевъ Исироолу Отъ с. Команъ, живущъ въ г. Гюмюрджина, Турция, да заплати на Нена Мариновъ изъ г. Троянъ или на повѣреникътъ Георги Станчовъ отъ сѣщия градъ, само 400⁷/₈ гр. по тефтеръ; 20 л. 70 ст. за публикация на призовката и всичкитѣ други разноски, които ще послѣдоватъ до изпълнението на това рѣшение.

Съгласно ст. ст. 121, 104 и 158 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство, това рѣшение подлежи на ново разглеждане въ Троянският мировий сѣдъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ деня на еднократното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ при това е и окончателно, подлежи на касационно обжалование предъ Севлиевишкият окр. сѣдъ на единъ мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ сѣщия денъ.

Мировий съдия: Юрданъ С. Рашеновъ.

Секретарь: Ганчю Б. Шишковъ.

1—(1052)—1

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

No. 467.

Въ името на Негово Височество **Александръ I** Князь Български, на двадесетъ и третиятъ авг. хиляда осемстотинъ осемдесетъ и трета година Троянският мировий съдия Юрданъ С. Рашеновъ, въ публичното си сѣдебно засѣдане, изслушахъ гражданското дѣло подъ No. 1155 по описътъ за 1882 год. побудено отъ Добря Сжевъ, ж. отъ село Старо-село, срещу Адоолу отъ с. Борима, живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, въ Турция, за 1985 гр. по записъ.

При разбирателството на дѣлото, присѣтствова само ищецътъ. Обстоятелствата на дѣлото сж: ищеца съ прошение, подадено въ сѣда на 21 септември 1882 год. регистрирано подъ No. 1789, иска отъ отвѣтникътъ си горната сума, която му дължалъ по записъ отъ 10 май 1877 г. съ условие да ги брой слѣдъ 31 день отъ деня на задължаването имъ; но като и до днесъ не му ги заплатилъ, моли, да се призове съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила, и да се осжди да му ги заплати заедно съ всичкитѣ сѣдебни разноски.

Отъ устнитѣ обяснения на ищецътъ и отъ изложенитѣ по горѣ обстоятелства, мировий съдия като има предъ видъ, настояването на ищецътъ, да се рѣши дѣлото въ отсъствието на отвѣтника; защото послѣдний призованъ съ призовка No. 990, която послѣдъ пѣтъ троекратно публикувана въ Държавенъ Вѣстникъ“ на 28 януарий т. г. и то съ срокъ (6) мѣсеченъ отъ послѣдното и публику-

вание, който и истецът, а той не се представил за да отговори на предявеният срѣщу му искъ, нито самъ лично нито чрезъ повѣреникъ; като има прѣдъ видъ, записътъ, който ищецътъ прѣстави съ дата отъ 10 май 1877 г. съ съдържание, че процесната сума отвѣтникътъ дължи на ищеца и като има прѣдъ видъ, че формалноститѣ за призоваване отвѣтника отъ неизвѣсно мѣстожителство, сж законно изпълнени, то съгласно ст. ст. 1 п. а, 48, 49, 71, 100, 102, 103, 115 и 116 отъ гражд. мир. сждопроизводство,

Задочно рѣши:

Осжда се Смаилъ Адоолу отъ с. Борима, живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, въ Турция, да заплати на Добря Сжевъ отъ с. Старо-село 1985 гр. по записъ 30 гр. за деньгуба, 22 л. 50 ст. за троекратното публикуване на призовката No. 990 и всичкитѣ други разноси до влизанието въ законна сила това рѣшение.

Съгласно ст. ст. 124, 125, 121 и 132 отъ гражданското мирово сждопроизводство, това рѣшение подлежи на ново разглеждане въ Троянското мир. сдилище въ продължение на двѣ недѣленъ срокъ отъ денятъ на публикуването му въ „Държавенъ Вѣстникъ“, при това е неокончателно, подлежи на апелъ предъ Севлиево окр. сждъ на единъ мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ сжщия денъ. Апелационната жалба ще се приеме въ Троянския мир. сждъ.

Мировий сдия: Юрданъ С. Рашеновъ.

Секретаръ: Г. Шишковъ.

1—(1242)—1

РѢШЕНИЕ

№ 272.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский, Софийский окр. сждъ, отдѣление гражданско, състоящъ отъ подпредсѣдателя Пантелей Урумовъ, членовитѣ Кръстю Нешовъ и Георги Ангеловъ, при секретаря Лазара Гавалюгова, въ сждебното си засѣдане на двадесетъ и седмий августъ хилядо осемстотинъ осемдесетъ и първа година, разглежда гражданското дѣло No. 292, по тѣжбата на Хаджи Андонъ Кушевъ, жителъ отъ гр. Велесъ, срѣщу Михаилъ Кушевъ, временно живущъ въ София, за двѣста хиляди гроша отъ съдружествени смѣтки.

На опредѣления за разглежданieto дѣлото денъ, истецътъ се яви самъ лично, а отвѣтникътъ не се яви, нито самъ лично нито чрезъ свой повѣреникъ, ако и да се е повикалъ съ формална призовка отъ 27 юлий 1881 год. под No. 1951, за получването на която се е записалъ. По просбата на истецътъ пристѣпи се до разглежданieto на дѣлото. Отъ доклада на дѣлото и отъ устнитѣ и писменнитѣ обяснения на страната, дѣлото се заключава въ слѣдующитѣ обстоятелства: Истецътъ съ подаденото си въ сжда прошение отъ 9 юний 1881 год. No. 5153, заявява: че ималъ да взема отъ Михаилъ Кушева 200,000 гроша отъ висящи съдружески смѣтки съ документи, нъ защото отвѣтника не рачилъ да му предаде доброволно смѣткитѣ и заплати паритѣ, затова моли сжда, да повика М. Кушева, и осжди на исплащане поменжтитѣ 200,000 гроша. При това приложилъ и свидѣтелство за бѣдностъ отъ Соф. град. общин. управление съ дата 8 юний 1881 год. № 1090.

Отвѣтникътъ Михаилъ Кушевъ, съ подаденото си въ сжда заявление отъ 21 августъ 1881 год. под № 6656, казва: че вопиюща нужда го предизвикала да замине за отечеството си г. Велесъ, и понеже постоянното мѣстожителство му било г. Велесъ, гдѣто се намирили всичкитѣ му движими и недвижими имущества, а и мѣстожителството на истецъ било г. Велесъ, за това, ако истецътъ ималъ нѣщо да търси отъ него, то да се отправилъ до мѣстний Велешкий сждъ, при всичко, че въ Велесъ и Солунъ сж се сдили, отъ дѣто истецътъ е билъ осжденъ да му заплати едно количество пари, за което му се продалъ недвижимия имотъ, нъ пакъ останалъ да му дава. Въ заключение моли сжда, това като съобщилъ на истецъ, да остави послѣдното безъ послѣдствие. Въ сждебното засѣдане на 27 августъ 1881 год. истецътъ чрезъ устно опълномощения си Ив. Кършовски каза: че довѣрителъ му хаджи Андонъ Кушевъ билъ отъ най богата и търговска фамилия въ г. Велесъ и слѣдъ дългогодишно водение търговия съ Михаила Кушева задружно, останалъ му капиталъ 137,679 гр. у послѣдния, което се доказвало отъ писмото на отвѣтника отправено до довѣрителя му на 17 ноемвр. 1860 год. въ което отвѣтника признавалъ отъ Георгия и отъ Анда 30,000 гр. отъ къщата и отъ черковни пари 9000 гр. всичко 39,000 гр. отъ които изваждалъ за Анастаса 7000 гр. и за Табакханата 5000, оставали още 27,000 гр. Освѣнъ тѣзи и като съдружникъ до 1859 год. остатъкъ отъ къщни разноси му отъ двоили капиталъ 132,000 гр. отъ които остатъкъ остана у Михаилъ Кушева 9250 флоринта. Това се доказвало и отъ втора една смѣтка (билансъ) отъ 1860 год. ноември 4/16 че довѣрителя му останалъ да взема отъ отвѣтника ресто (остатъкъ) 9239.60 флоринта, който остана у отвѣтника. Освенъ това прибави Кършовски, че довѣрителъ му като старъ човѣкъ рѣшилъ се да отиде и да живѣе въ Божи-гробъ. На търгованието си направилъ завѣщание, както за имуществата си, тѣй сжщо и за една записка съ която ималъ да взема отъ брата си Хаджи Георгия 36916 гр. и всичко това оставилъ у отвѣтника Михаилъ Кушева, за да се распорѣжда като Енитронъ съгласно съ завѣщанието му, нъ защото послѣдний не се съобразилъ съ него и никакъ не изпълнилъ възложенитѣ му задължения по завѣщанието отъ 31 януарий 1860 год. на което и самъ отвѣтника се подписалъ. Въ заключение Кър-

шовски, като прѣстави горѣпоменжтитѣ документи прибави че отъ тѣхъ са доказвалъ искътъ на пълно за 200,000 гроша, за това молялъ сжда да осжди отвѣтникътъ на заплащане тѣзи пари наедно съ сждебнитѣ разноси съгласно съ ст. 981 и 927 отъ Врѣм. Сжд. Правила, а относително за възражението на отвѣтника че имуществата му били въ г. Велесъ, каза: че това никакъ си нѣмало мѣстото, тѣй като и отвѣтникътъ тукъ заявилъ искъ срѣщу друго лице, и спорѣдъ ст. 206 отъ Руското сждопроизводство, отъ дѣто били преведени и нашитѣ по сждопроизводството правила, истецъ могълъ да привлече на отговорностъ въ тоя сждъ, дѣто въ послѣдне се намиралъ отвѣтникътъ, даже той и да не билъ заселенъ тамъ, и да се намиралъ врѣменно.

Сждътъ като има прѣдъ видъ, че отвѣтникътъ ако и повиканъ съ формална призовка № 1951, за получването на която се е записалъ, не се яви въ сжда лично самъ нито чрезъ свой повѣреникъ, за да даде нужнитѣ обяснения и възражения на домогванията на истецъ;

Като има прѣдъ видъ, обясненията на истецътъ и прѣставенитѣ отъ него документи, на основание горнитѣ и съгласно съ ст. ст. 134, 138, 168, 265, 281 п. 1 и 972 отъ Врѣм. Сжд. Правила,

Рѣши задочно и неокончателно:

Осжда Михаилъ Кушева да заплати на Хаджи Андонъ Кушева, двѣста хиляди гроша отъ съдружески смѣтки и сждебнитѣ разноси по това дѣло.

Рѣшението въ окончателна форма се обяви днесъ на дванадесетий септември хилядо осемстотинъ осемдесетъ и първа година, съгласно ст. 270 и 277 отъ Врѣм. Сждеб. Правила, и недоволната отъ него страна, съгласно съ ст. 284 и 290 отъ сжщитѣ Врѣм. Сждебни Правила, има право на въззивъ прѣдъ Соф. апелативенъ сждъ, въ двумѣсеченъ срокъ отъ денятъ на врѣщването, или обнародването въ „Държавенъ Вѣстникъ“ прѣписъ отъ настоящето рѣшение.

На първообразното подписали: Подпредсѣдатель Пантелей Урумовъ, членовитѣ Кръстю Нешовъ и Георги Ангеловъ и секретарь Л. Гавалюговъ.

1—(583)—1

Гор. Орѣховский мировий сждъ.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 478.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский, на седемнадесетъ октомври хиляда осемстотинъ осемдесетъ и трета година, Гор. Орѣховский мировий сдия Юрданъ П. Момчиловъ, въ отворено сждебно засѣдане разгледа гражданското дѣло подъ No. 117 по описа отъ 1882 год. на Никола Д. Шекерджиевъ отъ г. Търново пълномощникъ на Стояна Николовъ, Вълчо Николовъ, майка имъ Никула Вѣлева и на настойника на сестра имъ Кинка Николова, Армянъ Стойчевъ, жители отъ с. Джулюница срѣщу Вълчо Стояновъ отъ Лѣсковецъ, за искъ на 2800 гроша.

Присѣтствува само истецъ. Обстоятелствата на дѣлото сж: Никола Д. Шекерджиевъ, като пълномощникъ на Стояна и Вѣля Николови, майка имъ Никула Вѣлева и на настойника на малолѣтната имъ сестра Кинка Николова, Армяна Стойчевъ, съ прошение отъ 8 февруарий 1882 год. регистрирано подъ No. 240 проси да се призове Вълчо Стояновъ и осжди да имъ заплати 2800 гроша, които имъ дължалъ по записъ съ дата 21 априлий 1876 година.

Дѣлото се разглежда на 27 декември 1882 г. въ присѣтствието на двѣтѣ страни и, като истецъ пълномощникъ прѣстави записътъ, подписанъ отъ Петка Стояновъ, Стоеница Първанова и Вълчо Стояновъ, за 2800 гроша, отвѣтника каза, че не е извѣстенъ отъ такъвъ записъ, понеже когатъ се е направилъ записъ, той билъ на 4 год. майка му е умрѣла, а братъ му Петко Стояновъ живѣлъ въ Австрия въ г. Аинъ-Бечкередъ; истецъ каза да се призове братътъ на отвѣтника Петко Стояновъ чрезъ „Държавний Вѣстникъ“ а отвѣтника като наследникъ да се осжди да плати слѣдующата си частъ. Въ днешното сждебно засѣдане присѣтствува само истецъ, а отъ отвѣтницитѣ не се яви никой; като отвѣтника Петко Стояновъ е призованъ съ призовка подъ No. 1447, публикувана троекратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ броеветѣ 61, 62 и 63 отъ 1883 год. ищеца проси да се осжди отвѣтника Петко Стояновъ, споредъ записъ, да му плати предвиденитѣ въ записъ 2800 гроша, за публикация на призовката 23 лева и 40 стот. половината отъ глобата на записъ, всичкитѣ сждебни и за водение на дѣлото разноси.

Мировий сдия, като изслуша обясненията на истецъ, взе предъ видъ представения записъ съ дата 21 априлий 1876 год. за 2800 гр. подписанъ отъ Петка Стояновъ, Стоеница Първанова и Вълчо Стояновъ; като зема предъ видъ просбата на истецъ, който ограничава иска си врѣхъ отвѣтника Петка Стояновъ, който е подписалъ записъ, да се осжди да му плати предвиденитѣ въ записъ 2800 гроша заедно съ всичкитѣ разноси; като има предъ видъ, че отвѣтника е призованъ съ призовка под No. 1447 чрезъ „Държавний Вѣстникъ“, публикувана въ 61, 62 и 63 броеве отъ 1883 год. и не се явилъ лично и ни чрезъ повѣреникъ да отговори на заявения срѣщу него искъ, и на основание ст. ст. 1, 4, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово сждопроизводство и ст. 971 и 972 отъ Врѣм. Сжд. Правила,

Задочно опредѣли:

Осжда се Петко Стояновъ отъ Лѣсковецъ, а по настоящемъ живущъ въ г. Айн-Бечкередъ, въ Австрия, да плати на пълномощника на Стояна и Вѣля Николови, Никула Вѣлева и на настоятника на Кинка Николова, Армяна Стойчевъ, жители отъ с. Джулюница, Никола Д. Шекерджиевъ отъ г. Търново, предвиденитѣ въ записа 2800 гроша, за публикация на призовката 23 лева и 40 ст. за глоба на записа 2½ лева и за водение на дѣлото 112 гроша; всичко 2912 гроша и 25 лева и 90 стотинки.

Настоящото рѣшение е неокончателно и подлѣжи на отзывъ въ двѣ-недѣленъ срокъ презъ Горнѣ-Орѣховский мировий сждъ и на апепелъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ предъ Търнов. окр. сждъ слѣдъ еднократното му публикуване въ Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 121 и 132 отъ гражданското мирово сждопроизводство.

Мировий сждия: Юрданъ П. Момчиловъ.

Секретаръ: Савва Поповъ.

1—(1391)—1

Плѣвненский окръженъ сждъ.**РЕЗОЛЮЦИЯ.**

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский, На 17 октомврия хилядо осмстотинъ осмдесетъ и третя година въ откритото си сждебно засѣдание Плѣвненский окр. сждъ отъ слѣдующий съставъ: Предсѣдатель: Иванъ Ив. Доковъ, Членове: Ангелъ Д. Орукинъ, Иванъ Вацовъ, при подсекретаря: Георги Мар. Георгиевъ и съ участие на Пом. Прокурора Димитръ Т. Балабановъ разгледва гражданското дѣло подъ No. 333 по описа за 1883 год. по тѣжбата на Рафаила Иосефъ Папазооглу изъ г. Плѣвненъ срѣщу Белуль Мехмедовъ отъ сждий градъ, за една къща която продалъ за 440 лева.

Сждътъ, на основание ст. 115, 134, 138, 167, 281 п. 1 и 290 отъ Врѣм. Сжд. Правила,

Рѣши неокончателно:

Осжда бившиятъ жителъ на гр. Плѣвненъ Белуль Мехмедовъ да издаде надлѣжний актъ за продаденото му едно къщно мѣсто въ Ески-Гаази махлеси въ Плѣвненъ и да плати на ищеца сждебнитѣ му разноски по дѣлото тридесетъ и осемъ лева и 20 стот.

Рѣшението ще се чете на 1 ноември т. год. съ право на апелъ въ двумѣсеченъ срокъ слѣдъ публикацията му въ вѣстницитѣ.

На първообразното подписаха: Предсѣдатель Ив. Ив. Доковъ, членъ А. Д. Орукинъ и доп. членъ Ив. Вацовъ.

Вѣрно съ първообразното:

Предсѣдатель: Ив. Ив. Доковъ.

Секретаръ: А. Цибулский.

1—(1293)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Български, на 17 октомврия хилядо осмстотинъ осмдесетъ и третя година въ откритото си сждебно засѣдание Плѣвненский окръженъ сждъ отъ слѣдующий съставъ:

Предсѣдатель: Иванъ Ив. Доковъ, Членове: Ангелъ Д. Орукинъ, Иванъ Вацовъ, при Подсекретаря Георги Мар. Георгиевъ и съ участие на Пом. Прокурора Димитръ Т. Балабановъ разгледва гражданското дѣло под No. 200 по описа за 1883 год. по искътъ на Густавъ Селтенъ изъ г. София срѣщу наследницитѣ на покойния Д-р Робертъ Гейзеръ за искъ 5000 лева по контрактъ и 343 лева отъ рецепти и кирия (наемъ на къща).

Сждътъ, на основание ст. 115 п. 2, 134, 138, 167, 276, 281 п. 2, 290 и 972 отъ Вр. Сжд. Правила,

Рѣши задочно:

1) Осжда наследницитѣ на покойния Д-р Робертъ Гейзеръ изъ г. Плѣвненъ да заплатятъ дългътъ му 5000 л. петъ хиляди лева на Софийския жителъ Густавъ Селтенъ;

2) Осжда сждитѣ, да заплатятъ на ищеца сждебнитѣ по дѣлото разноски както и за водението му всичко въ сумма двѣстѣ петдесетъ лева (250 лева), и

3) Съгласно ст. 285 и 286 п. 1 и послѣдната алинея на п. 3 отъ Врѣм. Сжд. Правила допуска по настоящия искъ отъ 5000 лева предварително изпълнение.

Рѣшението въ окончателна форма ще се приготви на 1 ноемв. 1883 г. неблагоприятната страна може да го обжалова предъ Руссенский апелативенъ сждъ, въ два-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародование рѣшението въ Държ. Вѣстникъ.

На първообразното подписаха: Предсѣдатель: Ив. Ив. Доковъ, членъ: А. Д. Орукинъ и доп. Членъ: Ив. Вацовъ

Вѣрно съ първообразното:

Предсѣдатель: Ив. Ив. Доковъ.

Секретаръ: А. Цибулский.

1—(1292)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Български, на 17 октомврия хилядо осмстотинъ осмдесетъ и третя година въ

откритото си сждебно засѣдание Плѣвненский окръженъ сждъ отъ слѣдующий съставъ: Предсѣдатель: Иванъ Ив. Доковъ, членове: Ангелъ Д. Орукинъ, Иванъ Вацовъ, при подсекретаря Георги М. Георгиевъ и съ участие на пом. прокурора Димитръ Т. Балабановъ разгледва гражданското дѣло подъ No. 182 по описа за 1883 год. по искътъ на Анна Вайс изъ г. Плѣвненъ чрезъ повѣренника си К. Костовичъ срѣщу наследницитѣ на покойния Д-р Робертъ изъ г. Плѣвненъ за 6000 лева по единъ записъ отъ 5 април. 1881 год.

Сждътъ: На основание ст. 134, 138, 115 п. 2, 167, 265, 276, 281 п. 1, 290 и 972 отъ Врѣм. Сжд. Правила,

Рѣши задочно неокончателно:

1) Осжда наследницитѣ на покойния Д-р Робертъ Гейзеръ, да заплатятъ на слугата му Анна Вайс изъ г. Плѣвненъ за слугуването ѝ съгласно даденото отъ него изявление и предупреждение отъ 5 април 1881 год. всичко шесть хиляди лева (6000 лева);

2) Осжда сждитѣ, да заплатятъ въ полза на хазната сждебно мито 120 лева тѣй и на ищеца за водение дѣлото и други разноски всичко 150 лева, и

3) Съгласно ст. 286 п. 1 отъ Врѣм. Сжд. Правила допуска по настоящия искъ предварително изпълнение, като ищеца изпълни ст. 286 послѣдната алинея на п. 3 отъ сждитѣ правила.

Рѣшението въ окончателна форма ще се прочете на 1 ноември 1883 год. неблагоприятната страна може да го обжалова предъ Руссенский апелативенъ сждъ въ двумѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародование въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписаха: Предсѣдатель Ив. Ив. Доковъ, членове: А. Д. Орукинъ Ив. Вацовъ.

Вѣрно съ първообразното:

Предсѣдатель: Ив. Ив. Доковъ.

Секретаръ: А. Цибулский.

1—(1294)—3

Видинский мировий сждия.**ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.**

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский, На 24 септември т. 1883 год. Видинский мировий сждия разгледва гражданското дѣло No. 3315 по описътъ за миналата 1882 година по искътъ предявенъ отъ Илия Тодоровъ, изъ гр. Видинъ, противъ наследницитѣ на почившиятъ Тончо Кжновъ именно: Митъръ (по настоящемъ въ неизвестно мѣстожителство) и сестра му Найда, живуща въ гр. Видинъ, за 2000 гроша.

При разглеждане на дѣлото се явилъ само истецътъ и свидѣлитѣ съ исклучение на свидѣтеля Халидъ Яшаръ, който е заявилъ за отсъствието си, а отвѣтницитѣ Митъръ и Найда Тончови (първиятъ призованъ съ призовка публикувана въ броеветѣ на „Държавний Вѣстникъ“ NNo. 12, 14 и 15 отъ т. 1883 год. а Найда си приела призовката) не се явиха нито лично, нито чрезъ свой повѣренникъ.

Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитѣ: Илия Тодоровъ съ прошенито си отъ 3 декември мин. 1882 година предявилъ искъ противъ наследницитѣ на почившиятъ Тончо Кжновъ именно: Митъръ и Найда Тончови, че почившиятъ имъ баща му дългувалъ 1300 гроша отъ които той е направилъ и разноски за погребението му; освѣнъ това исплатилъ и бащина имъ дългъ 700 гроша на Халидъ Яшаровъ, всичко 2000 гроша и проси слѣдъ като се призове отсъствующиятъ въ неизвестно мѣстожителство Митъръ Тончовъ чрезъ „Държавний Вѣстникъ“ и Найда живуща въ г. Видинъ, да се осждатъ да му платятъ бащина имъ дългъ и всичкитѣ разноски които сж го послѣдвали и ще го послѣдватъ.

Въ засѣданието при разбирателството на дѣлото истецътъ устно упълномощи Ставро Ангеловъ ж. отъ гр. Видинъ, да го защитава по дѣлото му.

Отъ устнитѣ обяснения на истецътъ и свидѣтелскитѣ показания, мировий сждия, като има предъ видъ:

1) че, отвѣтницитѣ сж призвани по установенний редъ, а не сж се явили;

2) че, истецътъ крѣпи искътъ си съ свидѣтели, а освѣнъ това приема и кѣтва, и

3) че истецътъ иска да се рѣши дѣлото задочно и да се осждатъ отвѣтницитѣ да му платятъ дългътъ на покойниятъ си баща и станалитѣ и послѣдующи разноски, то на основание ст. 48, 68, 85, 115, 116, 121 и 124 отъ гражданското мирово сждопроизводство,

Опредѣли:

Наследницитѣ на Тончо Кжновъ Митъръ (по настоящемъ въ неизвестно мѣстожителство) и Найда Тончови изъ гр. Видинъ, да броятъ на Илия Тодоровъ отъ сждийтъ градъ (2000) двѣ хиляди гроша, които покойниятъ имъ баща дължи. Освѣнъ това да платятъ всичкитѣ станали и послѣдующи разноски.

Настоящото рѣшение е неокончателно и подлѣжи на отзывъ въ Видинский мирово сждилище въ двѣнедѣленъ срокъ отъ денътъ на троекратното му публикуване въ „Държавний Вѣстникъ“ или на апелъ въ Видинский окръженъ сждъ въ едно-мѣсеченъ срокъ отъ сждата дата.

Видинский мировий сждия: В. Бушарановъ.

1—(1153)—3